

aplikovali rumové jezírko... si labužnický vy-
chutnávali tento obohacený dezert. Nevím, jak
moc to okolní lidi štválo, ale za rachotu
samopalů, nájezdů vojenské techniky kolo-
rované kruhy a hvězdami – těchto rekvizit pro
oslavu vítězství nad ideologií, jsme se
dobrovolně vydali do lesů borovicových... Jo,
takový byl 8. květen - lásky čas.

Bylo to úžasný, jak les působil mimozemsky!
Kámoš vymyslel hru v pokládání klacíků na
lahev piva a docela se tomu smál. Zvláště když
zjistil, že vrchol je 7 klacků, které jsou paralelně
položeny do jakýchsi ramen kolotoče a ten se
celý nahýbá podle příležitostného větru.
Magičnosti okamžiku dodala jedna turistka,
která se před námi rozplácla a jak široká, tak
dlouhá a sbírala se ze země. Nabízeli jsme po-
moc, ale žena byla soběstačná, a i na kus řeči se
s námi zastavila. Avšak když pak odcházela, za-
nechávala nám růžovou stuhu na cestě vinoucí
se kamsi za zatáčku. „Já si myslím, že to bude
dobrá cesta,“ zhodnotil jsem situaci, když jsem
se dostatečně vynadával. Vyrazili jsme do míru-
milovných míst, kde se alespoň neozývaly
ozvěny samopalů.

Cesta nám postupně začala mizet před očima,
proto jsme se rozhodli utábořit. Avšak, poté, co
jsme rozdělali jsme oheň, nastala asociace
života, z níž by se i André Bretonovi zamotala
propiska, kdy přilehlou vesnicí se rozezněla
požární siréna. Zajímavá symbolistická syn-
chronicita. Ale nakonec jsme se shodli na tom,
že kdyby hořela hospoda nebo přilehlý les, tak
by nás to asi trochu sralo, jinak ne. Přece jen se
chceme poměť s rumem a trochu se vyspat.
Nicméně tento rum se nám stal rumem
osudným! Nevěda, řádně nakaleni, upravení na
noc plnou různých mystických odhalení jsme
zalehli ke spánku.

Bylo už světlo, když jsme lezli ze spacáku.
Navíc po sbalení si věci z oblohy k nám byl
seslán déšť. Bylo trochu zima. A v tu chvíli se to
stalo! „Mohli bysme u každého svatého zasta-
vení dát rum?“ zeptal se kámoš a mé druhé já
s tím souhlasilo. Zřejmě kvůli tomu mi další
vzpomínky na cestu zakrývají mráčky surrea-

listické, které jsou kovány zastávkami u křížů
osazených muži i ženami v podobách medi-
tačních a ten rum... a věčně otevřená lahev.
Jó, v jednu chvíli jsem i váhal, jestli třeba Ůbi-
slavice vůbec přejdeme. Z nastalé paniky nad
nebývalou mocí rumu a sluníčka jsme se do-
hodli, že budeme, jakožto svobodní mládenci
přijíjet pouze na pomník se ženami. Ko-
neckonců to ve finále nemělo žádný význam,
neboť kostel lemovaný trojitým zastavením
panny Marie vytesané s různě dospělým
pacholkem, se nám stal téměř kritickou
zastávkou. Ach, toto je atribut daně osudu za
tento demontážně zvolený úděl chlastacího po-
etismu a jiného literárního furiantství. Nako-
nec jsme padli na zem. Bivak, nebo pohoz -
nevím, jak bych to nazval, byl na červené tu-
ristické značce, 2 km do kopce, pak kamsi zase
do koce do cíle, ale hlavně kilometr za tou
proklatě náboženskou vesnicí. V blaženosti
z prozkoumání faktoru náboženskosti konané
trasy podle konzumace omamných nápojů –
kořalek božkovských v konjunkci kříže a
retrostylovejch soch, stalo se to, že opět přišla
noc. Podotýkám, že nad tímto provizorním
pomníkem katolikovanizované alko-
zmoženosti se vznášelo vzduchem na sedme-
ro křížů po spirálách křížující horizont a hadi
astrální kroutili se v paprscích perimetru ne-
beské scénérie. Měsíc roztékal voskové peřiny
modrobílých kapek do vůkolních lesů a hlavní
aktéři nebeského triumfu hekají nad svou
malátností, stále se přiblíže smějí doprava
uhýbajícimu se světu a světýlkům tajících
hvězdiček. Spánek, jako nejvyšší protilek –
nám zavřel oči...

Ráno jsme setřeli los, protože jsme se
prospali do nového dne, taky jsme prospali tu
party a taky jsme se prospali do nového po-
hledu na realitu. Ten los byl fakt výherní... No
bylo tam:

(pozn.: Zde si doplň částku, která se ti líbí.).
Bylo chvíli ticho a pak jsme sháněli rum...
ten rum, co nás provázel dnem včerejším.
No jo, no...
Ld@ & HovAdoO

Kalindář

- 3.7. - 6.7. **Magorovo Vydří** ve mlejně
v Meziříčku u Želetavy. Underground festival -
čtení, vernisáže, koncerty. Vstup žádný.
- 16.7. hraje divadelní spolek **Bohém:**
Aktovka přírodní. Kde: Zahradka Bar
(V Zahradách 13, P 8), kdy: 20:00, vstup: do
klobouku.
- 17. - 18.7. se koná akce: **Rankovice 2015.**
Vystoupí: ČOČKA, JIŘÍKOVŮ VIDĚNÍ, HOKR, SLUM,
BLAHOBEAT, OBRUČ BAND... Kde: Stodola u Buba
v Rankovicích (5 km za Teplou u M. L. směr
Mnichov), start: 16:00, vstup: co kdo dá.
- 30.7. - 3.8. se koná **Kozí mejdan 2015.** Kde:
na samotě MILKOVICE u Libáně okres Jičín
(mezi Kopidlňem a Sobotkou a zámky Dětenice
a Staré Hradky). Start: nikdo neřeší, vstup: taky
ne. Přijďte i dřív pomoci s mejdanem!

Chčeš pomoci Nájezdu?

Vytiskni si číslo (najezd.wz.cz),
přečti si jej a pak ho někomu dej.

1.7. Jaroslava, Vesna

- ! Přejeme vše nejlepší!
- ! Hurá, přišla Jarka,
- ! co ji svědí čárka.
- ! Ještě je tu Vesna,
- ! zní to jako ze sna.

Divadelní spolek Bohém

Vyhlašuje konkurz pro lidi,

- kteří se nestydí ukázat, co je v nich
- jsou dostatečně šílení
- a mají chuť si hrát.

Zkoušky v út, čt od 18:00

Kontakt: **Tonda 731 621 128**

antoncamaj@seznam.cz

FB stránky: **Bohém - autorské divadlo**

TRÍČKA NÁJEZD
katalog je hotov!!!
objednávejte na:
<http://najezd.wz.cz/shop/shop.html>
Bližší info nebo přání k triku: Pacient,
Krték, najezd@gmail.com.

Akce: Máničkovský kolektiv z Maštale pořádá
výlet autobusem Škoda 706 RTO jako vzpo-
mínku na spanilé náhodské jízdy ze 70. let.

Program:

4.7. (sobota) 8:00 odjezd z Maštale (Náchod),
večer Rakvice (okr. Břeclav) - sklípek, volná zá-
bava v bujarém duchu. Přespání.

5.7. ráno přesun 2 hodiny jízdy na festival Ma-
gorovo Vydří (Meziříčko u Želetavy). Volná zá-
bava.

6.7. Návrat do Náchoda.

Cena: 1000,- (na benzín, na sklípek). Po-
sledních 8 míst! Kontakt: najezd@gmail.com,
Maštal: 736 678 834

PS: Muzikanti, akustické nástroje s sebou.

Syn rodu prostého

Na samý vrchol hory
vydal se syn
rodu prostého
hledat útěchu a porozumění
domnělých bohů.

Netušil nástrah,
života neznaje,
zvolil za průvodce
lidskou zrůdu,
v okolí známého
Matěje podvodníčka.

Syn rodu prostého
se Matyáš jmenoval,
tak jak mu s láskou
rodiče zvolili.

Syn rodu prostého
svou naivní představou
o běhu světa
se lichváří upsal hned z kraje.

Naštěstí bohové
dobře ho znali
a lepší svět
mimo svět
byl pro něj přichystán.

Podvodníček Matěj,
stále ještě za dobrého pokládán,
sprádal ve své zkaženosti
důkladnost nového hříchu.

„Nespěchej na vrchol,
Matyáši rodu prostého,
vždyť zde
jen v polovině hory
naleznáš lásky
a vše, co k ní patří.“

Uvěřil Matyáš
syn rodu prostého
a nechal se zlákat
do příbytku
zločinných spojenců Matějových.

„Žádná krása,
žádné lásky,
jen hnusná tvorové
sápou se ke mně.
Světě, hnuse,
což nikdy nevyšším
varovné volání?“

Ožebračen, zbit
a vyhozen na horskou pěšinu
sbíral svou sílu
ještě pár chvil.

„Mí drazí bohové,
sám k vám dojdu,
ač vědom jsem si,
že poslední mé kroky
mohou to být.“

Konečně vrcholu samého
dosáhl Matyáš,
syn rodu prostého,
a mohl naplno vychutnat půvab,
který je přichystán
jen pro kroky obětné.

Pohled dolů,
do údolí,
do vesnic
i hlubokých lesů
uchvátil jeho představivost
až do horečného blouznění.

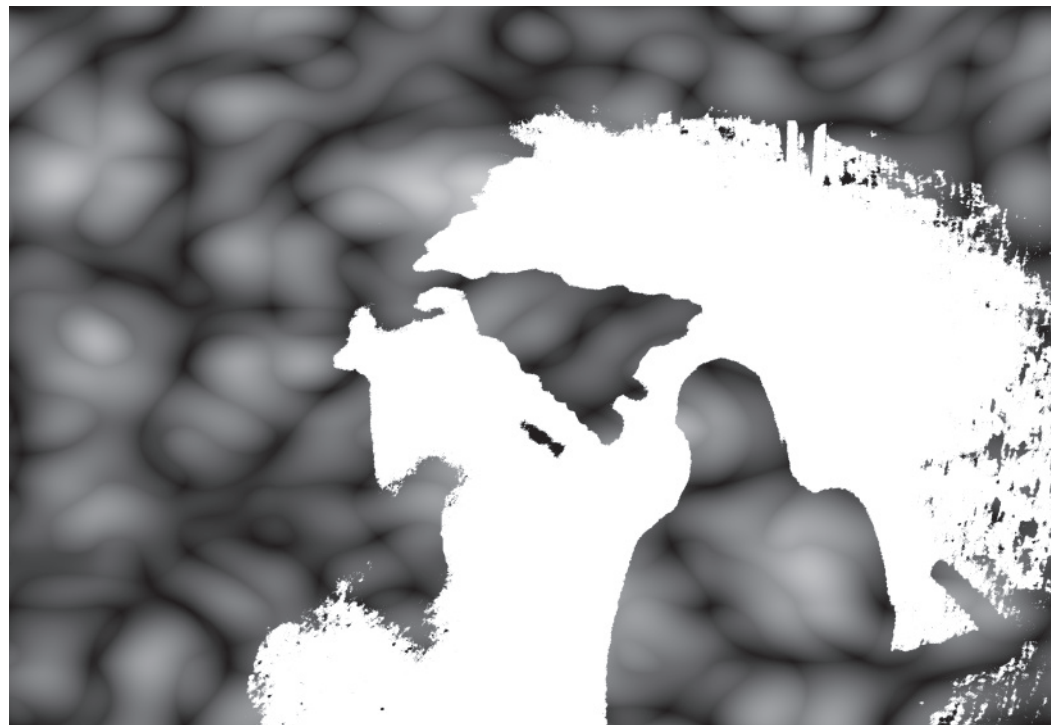
„Jsem syn rodu prostého
jsem vlastně hoden
vysněné přízně bohů?“

Toho dne se stal kamenem
bez pocitu bolesti
v plném uvědomění si
strastiplnosti života
člověka.
Cesta zpět
mezi milované
již nebyla možná.

Jistota,
že návrat bude opěvovat
život,
není jistá.

Přízeň bohů
se naplno projevila
daleko později,
kdy zem byla pouhou
pustinou
a nejbliže k dokonalosti
měl kámen.
Ten, jenž svým klidem
byl jediným naplnitelem
pokory.

11. 5. 2015, Praha - Olšanské
hřbitovy
(hrob Schubert von Soldern)

Party s překvapením

(věnováno Dejvovi do Ústí n. L.)

Začalo to jednoduše – obyčejná party ve dvou.
Opili jsme se. Tak to bylo.

Kamarádi milovaní zadotovali nás dvěma tripy
a vyrazilo se na víkendovou, narozeninovou
party konající se na jedné chatě. Dárek, pro nějž
se oslavenec rozhodl, byl stírací los, protože při-
padná výhra potěší a pokryje alkoholové náklady.
My jsme se z nějakého důvodu rozhodli
koupit los cestou na poštu. A to v místě, kam
přijedeme. Na zastávce Hořice to pěkně začalo -
založilo se pod jazyk a šlo se na poštu... přes po-
vinný nákup piv (proviantu) v obchodě, též po-
vinné občerstvení v místní pivnici, na místním
náměstí... (tam už radši nepudeme). Takže ve
slušném stavu jsme se dostali na poštu a tam do
fronty k okýnku. Tam jsme si dopřáli prožitek té
úžasné chvíle, jak čas plyne surrealisticky bez-
rozměrně, kdy člověk stojí ve frontě a neví, jestli
tam čeká 5 minut, 10 minut nebo jen
10 sekund... Naštěstí jsem u toho neupadl na
zem. Díky silám acidově-paranormálním, když

jsem přišel na řadu, jsem zřejmě formuloval
požadavek na nákup stíracího losu, protože to,
co se mi pak náhle stalo, to vysvětluje. Paní mi
podala šanon s losy a snažila se usmívat, čímž se
stal zázrak lidského mezi-kontaktu... Nicméně,
započal jsem s kámošem celkem psychedelicky
pojatý výběr losu. Ty koláže obrysů kruhů, které
se nořily do bláta šanonu jako nálepky jsme od-
lepovali a jako nánosy mezihvězdných kamenů
jme to celé vrstvu po vrstvě oprašovali, až jsme
vybrali los, který nám připadal dostatečně kar-
micky přijatelný... Podotýkám, že opět nevím,
jestli 10 sekund, 5 minut, 10 minut... A posléze,
co jsme rozsypané mince posbírali po zemi,
zaplatili úplatu za los a rozloučili se s trpělivou
frontou. Velice rádi ku vyklidnění duší personálu
pošty a duší našich, jsme z mystického místa
poštovního vypadli ven. Los jsme si schovali do
batohu a vyrazili pryč z města tohoto. Ale kdy-
by... Zarazili jsme se hned vedle u občůdku se
zmrzlinou. Po vyjednání si podchlazené mléčné
substance chuti vanilkové, natočené místo do
kornoutku do plecháčku, na níž jsme bezostyšně